

UNIVERSITY COLLEGE LONDON

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Hebrew & Jew. Studs. C72: Hasidism and Modernity

COURSE CODE : HEBRC072

UNIT VALUE : 1.00

DATE : 20-MAY-03

TIME : 10.00

TIME ALLOWED : 3 Hours

HEBR C72: HASIDISM AND MODERNITY

Attempt TWO questions from Section A and TWO questions from Section B.

Each question carries 25 marks.

SECTION A: TRANSLATION

Select TWO questions from this section. Translate the passage into English, and comment where necessary to justify and elucidate your translation. In each case the text should be identified and provided with an introduction relating it to the study of Hasidism and Modernity.

1)

לעלות וילמדו וישיגו כמו אני ולא
נתנה רשות כל ימי חיי לגלות זאת
ובקשתי עבורך ללמד אותך ולא
הורשיתי כלל ומושבך ועומד אני על
זה אך זאת אני מודיעך והשם יהי
בעזרך לנכח ה' דרכך ואל יליוו
בעת תפלתך ולימודך וכל דיבור
ודיבור ומוצא שפתיך תכוין ליחוד
כי בכל אות ואות יש עולמות ונשמות
ואלהות ועולים ומתקשרים ומתייחדים
זה עם זה ואח"כ מתקשרים ומתייחדים
האותיות ונעשה תיבה ומתייחדים יחד
אמיתי באלהות ותכלול גשמתך עמהם
בכל בחינה ובחינה מהגיל ומתייחדים
כל העולמות כאחד ועולים ונעשה
שמחה ותענוג גדול לאין שיעור
בהבינך בשמחת חתן וכלה בקטנות

והודיעו לי אח"כ שאיני נפטר עדיין
כי הגאה להם למעלה כשאני מייחד
יחודים למטה ע"י תורתם הקדושה
אבל מהות השמחה איני יודע עד
היום הזה. ושאלתי את פי משיח
אימת אתי מר והשיב בזאת תדע
בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם
ויפוצו מעיינותיך חוצה מה שלמדתי
אותך והשגת ויכלו גם המה לעשות
יחודים ועליות כמון ואז יכלו כל
הקליפות והי' עת רצון וישועה
ותמהתי ע"ז והי' לי צער גדול
באריכות הזמן כל כך מתי זה אפשר
להיות אך ממה שלמדתי בהיותי שם
שלשה דברים סגולות ושלשה שמות
הקדושים והם בנקל ללמוד ולפרש
ונתקרו דעתי וחשבתי אפשר שע"י
יוכלו גם אנשי גילי לבוא למדריגה
ובחינה כמותי דהיינו בהיותם יכולים

2)

לכפול מחודו ועבודתו ואין צריך ללחם עמי כלל
כען שרוא מרובד כלמחו במבוע סתולחו על ידי
חגבות המה שחזה וכן אין לו מלחמה סחאת
נשים מפני שהוא מצונן במבוע וכן בשאר העניני עוה"ז
הוא מרסר הרגש הגאה במבוע ולכן אין צריך להרבות
כל כך בגולות ה' להוליד מביטרו רוח דעת ויראת ה'
במוד להשמר שלא לעטר על מצות לית והרבה ה'
בלבו לדבקה בו בקום המצות ותית כנגד טלף אלא
די לו באהבה מסורת אשר בלב כללות ישראל
שנקראו אהבי שמו ולכן אינו נקרא עובד כלל כי
אהבה זו המסורת אינה פעולתו ועבודתו כלל אלא היא
ידושנו מאבותינו לכלל ישראל וכמ"ש לקמן. וכן
אף מי שאינו מחמד כלמחו במבוע רק שהדגיל עצמו
ללמד בהרמיה גדולה ונעשה דהרגל לו מבע שני ד'
לו באהבה מסורת זו אא"כ וצוה ללמד יותר מרגילותו

ובביטני יש ג"כ שרי מדרות
עובד אלהים אשר לא עבדו ואעפ"כ אינו רשע כי לא
עבר מימו שם עבודה קלה וגם קיים כל המצות
שאפשר לו לקיים ותלמד תורה כנגד כולם ולא פסק
פומה מנרסא אלא שאינו עושה שם מלחמה עם הוצר
לנצח ע"י אור ה' המאיר על נפש האלהות שבטוח
השלים על הלב כנ"ל מפני שאין יצר עומד לנצח כלל
לכפול

TURN OVER

3)

מחשבה שבמחשבה היא מחשבת השכל והאותיות בלתי ניכרים כלל, דיבור שבמחשבה הוא שהאותיות עצמיים שנולדים עם השכל נכרים הם, ומעשה שבמחשבה הוא שהאותיות נרגשים הם, והיינו דנרגש שהם באופן מחוטב המתאים לפי נושא המושכל ההוא.

ומחשבת השכל הוא הדביקות בהשכל עצמו כמו שהוא בעצמו, והרגשתו, היינו השכל כמו שהוא בעצמו – היינו דאינו מרגיש את האותיות כלל, דזהו השלילה דמעשה שבמחשבה, להיותם בלתי נכרים דזהו השלילה דדיבור שבמחשבה הנה זה – הוא השליכה הראשונה דעיון הגמור המביא – המשולש השני והשלישי – לידי איחוד המשיג והמושג.

והמבוא לזה, הוא הלימוד בשקידה מבלי להרבות נכמות ומבלי לדייק בדיוקים כאמור, כי אם ללמוד כל דבר ריבוי פעמים בזה אחר זה, עד שהענין ברור לו בכל פרטי פרטיותו, ואז הוא חוזר עליו כמה וכמה פעמים במחשבתו, אשר אחרי שהוא כבר בקי בכל פרטי פרטיותו של המושכל, הנה בכל פעם ופעם שהוא חוזר עליו במחשבתו, הרי הוא מתרחק מאותיות הנרגשים – שהם מעשה שבמחשבה – ומתרחק מאותיות הנכרים – שהם דיבור שבמחשבה – ומתקרב יותר אל המחשבה שבמחשבה, שהוא מחשבת עצמי, ואז הוא בא אל השליכה הראשונה דעיון שכלי הגמור.

4)

ה דדע, שעל ידי הניגון של הצדיק, שהוא בחי' משה, הוא מעלה את הנשמות מן האפיקורסית הזאת של החלל הפנוי שנפלו לשם. כי דע, שכל חכמה וחכמה שבעולם, יש לה זמר וניגון מיוחד. שזה-הזמר מיוחד לחכמה זו, וסוה הזמר נמשכת החכמה הזאת, וזה בחינת (תהלים מ"ו) זמרו משכיל, שכל שכל וחכמה יש לו זמר וניגון, ואפילו חכמת האפיקורסית, יש לה ניגון וזמר המיוחד לחכמה האפיקורסית. וזה שאמרו רז"ל (חגיגה מ"ו ע"ב) אחר מה הוי ביה, זמרא יונוי לא פסק מפומיה, וכשהיה קם מכית המדרש, כמה ספרי מינין נופלין ממנו. כי זה חלוי בזה, כי על ידי זמר הנ"ל שלא פסק מפיו, על ידי זה היו הספרי מינין נופלין ממנו, כי זה הזמר היה מיוחד לזה האפיקורסית והמיעוט שהיה לו. נמצא כל חכמה וחכמה לפי בחינתה ומדרגתה, כן יש לה זמר וניגון השייך ומיוחד אליה. וכן מסדריגתה למדרגתה, כי בחי' החכמה שבמדרגתה העיוני עליונותה יש לה זמר וניגון יותר עליון לפי בחינתה וכן למעלה מעלה עד ראשית נקודת הבריאה שהיא תחילת האצילות, ושם אין למעלה ממנה, ואין מקיף לאותה חכמה שיש שם, כ"א אור הא"ס המקיף לחלל הפנוי, שבתוכו כל הבריאות והחכמות.

CONTINUED

SECTION B: ESSAYS

Attempt TWO questions from this section.

- 5) "Surprisingly, and somewhat disappointingly, the search for the spiritual or ideological foundations of the present revival of the hasidic movement has yielded virtually nothing" (J. Dan). Discuss.
- 6) Compare and contrast the approaches of Habad and Braslav to rationalism and 'external wisdoms'.
- 7) Discuss the role of women in Hasidism.
- 8) To what extent, if any, does the "individual" have a place in the Hasidic community? Discuss.
- 9) Compare the educational theories of Rabbi Yosef Yitzhak Schneersohn and Rabbi Kalonymus Kalman Shapiro regarding the education of young men. In which ways are these ideas responses to modernity?
- 10) How does Hasidism view westernised Jews and non-Jews?

END OF PAPER